"Чого цвірінькаєш, дурний, чого голосиш?
Хіба ж ти трясці захотів?
Що заманулося, чого ти не попросиш,
Чи сім'ячка, просця, пшонця, чи то крупів,-
Всього ти в кліточці по саме нельзя маєш,
Ще й витребенькуєш, на долю нарікаєш",-
Так в клітці підлітка корив снігир старий.
"Ой дядьку, не глузуй! — озвався молодий.-
Недарма я журюсь і слізками вмиваюсь,
Недарма я просця і сім'ячка цураюсь.
Ти рад пожорні сій, бо зріс в ній і вродився;
Я ж вільний був, тепер в неволі опинився".

1 ноября 1827 г.